

Pekka Honkahuhta

VIIMEINEN SUORA

Viimeinen suora

© Pekka Honkahuhta

Kuvat: Eveliina Pirhonen
Ulkoasu: R. Penttinen
Kustantaja: Mediapinta, 2011

ISBN 978-952-235-411-2

Sisällys

Odotus	9
Onnistuminen viimeisellä	10
Tapaaminen	11
Yksinäisyys	12
Tuhlattu elämä.....	13
Viimeinen suora	14
Uusi alku	16
Työnarkomaani	18
Ansiot.....	19
Kesällä.....	20
Taivas tummenee	21
Toimitus	22
Kohtaaminen	24
Unelma.....	26
Salattu rakkaus.....	27
Tilinteko	28
Ilman tulevaisuutta.....	29
Parkinson.....	30
Alentavaa	32
Kaunotar ja Kulkuri	34
Kansakunnan tunnus	35
Elämän tarkoitus	36
Rajaton julmuus	37
Kurkunleikkaajien yö.....	38
Kivun keskittymä	39
Barrikadeille.....	40
Suru	41
Uudenlumen yö.....	42
Ammatin varjopuolia	44
Kaarnalaiva	46
Päätös	47
Uran päätyminen.....	48
Surmanajaja.....	50

En ymmärrä.....	51
Lumottu hetki.....	52
Hetki.....	54
Pelko	55
Tapaaminen tiskillä	56
Ensisuudelma.....	57
Erilainen laskettelija.....	58
Konepuukko.....	59
Viivalla.....	60
Harjoitus.....	61
Valinnan vapaus	62
Sonetti rakkaus.....	63
Valot ja varjot.....	64
Elämän ilo, eheytyminen	66
Kohtaaminen ilman pelkoa	68

...auringon viimeiset säteet
johdattivat minut

ruohottuneelle tummaan
metsään johtavalle polulle

näin päättyi eräs aikakausi
elämässäni...

Odotus

Ei ole elämälläni tarkoitusta,
ei suuntaa ei päämäärää.

Ei minua kukaan odota
vain kivut odottavat.

Jos jostain helpottaa
sinne joukolla isketään.

Mitä itse voin odottaa
kivuttomampia päiviä,
nukuttuja öitä, ilman painajaisia.

Jo on minulle osa annettu.
On vain iloinen mieli.

Onnistuminen viimeisellä

Yksinäinen soutumies,
kotiranta edessä.

Tuuli nousee,
voimat laantuvat.

Alkaa taistelu,
väsynyt mies,
jalat eivät kannaa.

Suistuminen rantaveteen,
soutumies painuu pinnan alle.

Kalma kiristää otetta,
soutumies taistelee.

Viimeinen yritys,
rantaviivalle,
alla kova maa,
soutumies on turvassa.

Tapaaminen

Huomioin hänen hoikan vartensa,
askelten keveyden,
raikkaan hymyn.

Arkailin katsoa häneen,
pelkäsin tulevaa.

Pimeiden öiden pitkiä tunteja,
seurana vain täyttymättömät
unelmat.

Yksinäisyys

Keväinen sunnuntai ilta,
torilla yksin.

Tyhjä asunto odottamassa kulkijaa,
juureton olo,
missä on kotini,
läheiseni.

Aamulennolla matkaan,
jo kentällä liikematkalaisen edut.
siitä se alkaa,
niin se alakulo poistuu,
ja jo koneessa kuin uudet miehet.

Kauppaa syntyi,
kassakone kilisi,
tapamme hyväksyttiin,
kaltaisensa löysivät toisensa,
niin ostajat kuin myyjät.

Tuhlattu elämä

Vain yksi on elämä,
sen tuhlaten elin.

Hylkäsin saadut neuvot.

Valitsin huonot tavat,
moraalittomuuden.

Itse valintani tein,
seuraukset kannoin.

Ei ystäviä, ei rakkautta.
Huonosti aikani käytin.

Muita en syytä.

Tuskaa vain tuotin,
pirstaleet jälkeeni jätin

Uusintaa en saa,
Kestänkö taakkani painon.

On kuljettava polku,
jonka alkuun minut on ohjattu.
Jospa onneni löydän.

Viimeinen suora

Särkynyt katse.

Sortunut ryhti.

Tuskainen kulku.

Vielä,
tulevaisuuteen uskon.

Tiedän ennusteen,
tahdottomat liikkeet,
liikkeiden vaikeus.

Pelkään kestäkö kauan.

Iltaisin tuskani kanssa,
kyynelvirrassa uneen vaivun.